

искатъ да направявът учени, а тѣ не се учатъ, бѣгатъ отъ училището; мнозина отъ васъ сѫ бѣгали отъ това божествено училище. Казвате: „Туй нѣщо не може да се изкара на глава, ами хайде да го ударимъ прѣзъ просото“. Много пжти сте говорили това, па и сега може да го кажете; но то не е умно нѣщо. Онзи, който иска да научи божествения законъ, да приеме една по-висока степень, да се издигне въ областъта на светиитѣ, отъ гдѣто да гледа ясно на живота, и Господъ да гледа благосклонно на него, непрѣмѣнно трѣбва да свърши божественото училище на земята съ зреностенъ изпитъ. Въ това свръшване седи благото на всѣкиго. Неподготвени въ тоя свѣтъ, ще карате коне, ще орете, ще трошите камъни, ще правите пжтища, докато научите онова, което конетѣ, ралото, камънитѣ и пжтищата ви учатъ — да се подгответе за Царството Христово. Непослушнитѣ дѣца Господъ ги туря камъни да трошать, а на послушнитѣ дава благородни занятия. Ще кажете: „Тежко е това учение!“ Да, вѣрно, за мѣрзеливитѣ, съгласенъ съмъ, че е тежко; но за прилежнитѣ, за трудолюбивитѣ и смиренитѣ — то крие богатства. Знаете ли защо червеятъ е въ земята, жабата въ водата, птицата въ въздуха и човѣкътъ посрѣдъ тѣхъ? Това сѫ четири велики положения на живота. Но, ще ми кажете: „Това сѫ нѣща отвлѣчени“. — Не сѫ отвлѣчени; това сѫ четири велики истини, които ви показватъ тѣсния пжть — пжтя на Божията мисъль. Той е тѣсенъ — вѣрно; но за това нѣщо има дѣлбоки причини, които сега не мога да обяснявамъ. Тѣ лежатъ извѣнъ границите на тоя свѣтъ.